

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16635/2024
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Катарина Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења права службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1867/24 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1867/24 од 21.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1867/24 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4179/23 од 04.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност преласка далековода јачине 400кв бр.460 ТЦ Ниш2 – ТЦ Лесковац 2, који је у власништву туженог, на кп.бр. .., уписане у ЛН бр. .. за КО ..., која је у власништву тужиоца у површини од 735м2 а у мерама и границама ближе одређеним у том ставу изреке пресуде, исплати новчани износ од 11.025,00 динара са законском затезном каматом почев од 4.12.2023. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 284.515,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а у случају доцње са исплатом трошкова да тужени плати камату почев од дана доцње до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1867/24 од 21.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 121.440,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема

писменог отправака пресуде са законском затезном каматом на износ од 117.440,00 динара, почев од дана извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку. Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је конституисање законске стварне службености због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца и накнада тужиоцу на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о застарелости права тужиоца на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правном основу предметног потраживања. Делом ревизијских навода се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате новчане накнаде поднета је 9.12.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 11.025,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање и утврђење и како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић